

บทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน
ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1¹

The Role of Administrator in the Academic Administration of Private Schools
in Surat Thani Primary Educational Service Area Office I¹

อังศัรวรา สุวรรณเสน*, บรรจง เจริญสุข** และวรรณะ บรรจง***

Angwara Suwansan, Bunjong Jaroensuk and Wanna Banchong

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 297 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครซีและมอร์แกน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นแบบมีสัดส่วน การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test) และสถิติทดสอบเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้อ ด้านการพัฒนาคือการเรียนรู้อ ด้านการพัฒนาลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดประเมินผลและวิจัย และด้านการนิเทศการศึกษา ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน พบว่าครู ที่มีเพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ บทบาทของผู้บริหาร การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน

Abstract

The purpose of this research were to study and to compare the role of administrator in academic administration of private school in Surat Thani Primary Educational Service Area Office I. According to the opinions of by sex, level of experience in practice. The sample consisted of 297 teachers. The size of the sample by using a sizing sample.krejcie and Morgan and stratified random sampling in proportion to the private teacher in each district. The instruments used in the research were the questionnaire. The questionnaire was reliability of 0.83. The basic statistics, percentage, mean, standard deviation, and statistical tests use the t-test and F-test.

The research results were as follows: the role of administrator in academic administration of private schools in overall and each aspect were at a high level. They are put in order from high to low as follow: the development of internal quality assurance system, the development of the learning process, the development of learning resources, the development of media learning, the school-based curriculum development, the measurement, the evaluation and research and the educational supervision, respectively.. Comparison of the opinions of teachers with different sex educational background. and different work experience. There were no different.

Keywords: The Role of Administrator, The academic administration of private schools.

บทนำ

การบริหารกิจการใดๆที่เกี่ยวกับสาธารณะในยุคโลกาภิวัตน์ มีความจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารมืออาชีพ ในด้านการจัดการศึกษาของประเทศชาติ ก็เช่นกัน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ จึงจะทำให้การบริหารการศึกษาประสบความสำเร็จและเป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ ซึ่งธีระ รุญเจริญ (2549, 28-29) กล่าวถึงลักษณะผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพดังต่อไปนี้ 1) มีความถนัดในการเป็นผู้นำ และลักษณะนิสัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น 2) มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ 3) มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ 4) มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคมและมีจรรยาบรรณ 5) มีทักษะความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ในศาสตร์

ที่เกี่ยวข้อง 6) บริหารโดยเน้นสภาพปัญหาและความต้องการเป็นที่ตั้ง 7) บริหารงานเชิงรุก 8) พัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 9) มุ่งผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นที่ตั้ง สอดคล้องกับวีระยุทธ ชาทะกาญจน์ (2551, 59) ได้กล่าวถึงสถานศึกษา ที่จะประสบความสำเร็จ มักจะมีผู้บริหารที่มีความสามารถในการนำบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา คือผู้อำนวยการความสะดวก (facilitator) เป็นผู้นำ (leader) เป็นผู้สนับสนุน (supporter) และเป็นผู้นำนวัตกรรม (innovation) เข้ามาสู่สถานศึกษาและเป็นผู้ผลักดันการปฏิรูปการศึกษาให้ก้าวหน้า โดยเฉพาะในส่วนการจัดการเรียนการสอนนั้น จำเป็นต้องอาศัยผู้นำ ที่มีความรอบรู้ทางด้านวิชาการ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการย่อมสามารถบริหารปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมวิชาการให้ได้ผลดียิ่งขึ้น จะก่อให้เกิดสภาพที่เอื้อต่อการ

ทำงานของครู ช่วยทำให้คุณภาพการสอนของครูดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนในที่สุด และสถาบันพัฒนาความก้าวหน้า (2553, 187) กล่าวว่าการขับเคลื่อนงานการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปรอบที่ 2 ให้ไปสู่ความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เพราะเป็นบุคคลที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการและเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตอาสา มีความพร้อมที่จะนำการศึกษาสู่การเปลี่ยนแปลงได้มากที่สุด

บทบาทของโรงเรียนเอกชนนับว่ามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของชาติ เช่น 1) แบ่งเบาภาระของรัฐ โรงเรียนเอกชนสามารถแบ่งเบาภาระของรัฐในเรื่องการจัดการศึกษาให้เยาวชน ซึ่งมีทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียน ทำให้รัฐสามารถประหยัดเงินงบประมาณในการลงทุนด้านการศึกษาได้เป็นจำนวนมาก 2) เป็นโรงเรียนใกล้บ้าน โรงเรียนเอกชนส่วนมากเป็นโรงเรียนที่อยู่ในแหล่งชุมชนเกือบทุกชุมชน ถือว่าเป็นโรงเรียนใกล้บ้าน และมีการคมนาคมที่สะดวก จึงสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนและผู้ปกครอง ในเรื่องความสะดวกสบายและการประหยัดเวลา รวมทั้งค่าพาหนะในการเดินทางไป-กลับ ของนักเรียน 3) ให้บริการเด่นเป็นพิเศษ โรงเรียนเอกชนสามารถให้บริการที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษสนองความต้องการของกลุ่มคนได้เป็นอย่างดี เช่น อาหารกลางวัน พาหนะรถรับ-ส่ง หอพัก และสามารถจัดหลักสูตรพิเศษทั้งในเรื่องการฝึกอบรม ด้านคุณธรรม ด้านคุณธรรม จรรยา มารยาท การฝึกทักษะทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี กีฬา และอื่นๆ 4) ช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพการศึกษา โรงเรียนเอกชนสามารถส่งเสริมสภาพด้านการศึกษา คือ ช่วยให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีโอกาสนในการเลือกสถานศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนที่ดี มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงจะเป็นคู่แข่งกับโรงเรียนของรัฐ จึงเป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาคุณภาพ

และมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้น และยังเป็นการจัดหรือลดการผูกขาดในการจัดการศึกษา 5) มีการบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว โรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการที่มีอิสระ โดยบริหารอย่างระบบธุรกิจซึ่งคล่องตัวมากกว่าระบบราชการ จึงสามารถลดขั้นตอนและระเบียบวิธีการในการสั่งการ บังคับบัญชา สามารถตัดสินใจปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านต่างๆ ตลอดจนบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่ ทำให้ประหยัดเวลา งบประมาณและกำลังคน ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการบริหารที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความคล่องตัวในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานโดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านระเบียบข้อบังคับเหมือนโรงเรียนภาครัฐ ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนและเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและทันเหตุการณ์ 6) พัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนเอกชนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพทัดเทียมกับโรงเรียนของรัฐ โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา และจากคะแนนการทดสอบมาตรฐานอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2557)

ประเทศไทยเองได้พยายามพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้ มีความรอบรู้ มีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพัฒนาองค์กรให้มีความเป็นเลิศทางด้านการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ดังเช่นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดเกณฑ์ การคัดเลือกผู้บริหารต้นแบบการปฏิรูปการเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะภาวะผู้นำทางวิชาการไว้ 5 ประเด็นคือ 1) มีวิสัยทัศน์ต่อการจัดการศึกษาให้ทันการเปลี่ยนแปลง 2) มีภาวะผู้นำในการริเริ่มการใช้

นวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน 3) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนรู้ 4) มีศักยภาพในการพึ่งตนเองในการพัฒนาวิชาการ และ 5) มีการ แสวงหาความรู้ใหม่ๆ มาปรับใช้ตลอดเวลา เช่นเดียวกับสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ได้จัดทำหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพโดยกำหนดลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพไว้ในส่วนการเป็นผู้นำด้านวิชาการวิชาการดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรเพื่อความเป็นเลิศ 2) การพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 3) การพัฒนาครูตามแนวปฏิบัติการศึกษา 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ และ 5) การประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2553, 31) ได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาไว้ว่า ผ่านการพัฒนาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนด มีสาระสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการประกอบด้วย ความเป็น ผู้นำทางวิชาการและสามารถส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาของชาติและหลักการจัดการเรียนรู้สามารถบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสามารถจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ให้ความสำคัญและสามารถส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สามารถบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ สามารถจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาทุ่มเทความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สามารถใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร และเรื่องอื่น ๆ

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจศึกษา ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชน มีบทบาทในการบริหารงานวิชาการ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนและหน่วยงานอื่นๆ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพบุคลากร เพื่อเป็นประโยชน์ในการที่จะสร้างสรรค์ผลงานด้านวิชาการให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป และสร้างพลังความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา ทั้งครูวิชาการ ครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียน การสอน และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นตามเกณฑ์การวัดผลประเมินผล และเป็นไปตามความมุ่งหมายและหลักการของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องบทบาทในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

วัตถุประสงค์

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อบทบาทในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่องบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (population)

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 โรงเรียน จำนวน 1,294 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง (samples)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 โรงเรียน จำนวน 297 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, 608) แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นแบบมีสัดส่วนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (checklist) ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ใน 7 ด้าน จำนวน 59 ข้อ คือ การบริหารจัดการหลักสูตร จำนวน 10 ข้อ การจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 ข้อ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ จำนวน 8 ข้อ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ จำนวน 8 ข้อ การวัดประเมินผลและวิจัย จำนวน 8 ข้อ การนิเทศการศึกษา จำนวน

8 ข้อ และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน จำนวน 8 ข้อ

โดยแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน 5 ระดับ ดังนี้ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัยครั้งนี้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าหลักการ ทฤษฎี แนวคิด จากเอกสาร ตำรา สิ่งตีพิมพ์ บทความทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ

2. แบบสอบถามครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของ นิลวรรณ วัฒนา (2556) มาพัฒนาปรับปรุงโดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบโครงสร้างคำถาม การใช้ภาษา และความครอบคลุมในเนื้อหาสาระ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษา 3 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสม ความครอบคลุมและให้คำแนะนำสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อถามนั้นกับประเด็นหลักของเนื้อหา แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีวิธีการดังนี้คือ

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม จำนวน 297 ชุด ถึงสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยตรง พร้อมข้อความร่วมมือส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยภายใน 15 วัน นับตั้งแต่ได้รับแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเองพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการบันทึกข้อมูล วิเคราะห์ สรุปผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอนการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์โดยการแยกข้อมูลตาม เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และบรรยายประกอบตาราง

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เป็นรายชื่อและโดยภาพรวมทั้ง 7 ด้าน เพื่อ

ต้องการทราบระดับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เมื่อหาค่าได้แล้วนำค่าไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมิน โดยวิธีการแปลผลตามเกณฑ์สัมบูรณ์ (absolute criteria) โดยใช้เกณฑ์การประเมินของประคอง กรรณสูตร (2535, 77)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าการทดสอบที (t-test) แบบเป็นอิสระต่อกันเพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1 จำแนกตามตัวแปรเพศและ วุฒิการศึกษา ที่แตกต่างกัน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและการบรรยาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าการทดสอบเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. สถิติทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าที (t - test) และ การทดสอบค่าเอฟ (F - test)

สรุปผลการวิจัย

บทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ระดับการศึกษาปริญญาตรี รองลงมาคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงาน 5 - 10 ปี รองลงมาคือ น้อยกว่า 5 ปี ตามลำดับ

2. การศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดประเมินผลและวิจัย และด้านการนิเทศการศึกษา ตามลำดับ ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาประกันคุณภาพภายใน พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ จัดตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ร่วมกับบุคลากรอย่างเป็นระบบ

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ กำหนดให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้

2.3 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พัฒนาและให้ความสำคัญกับห้องสมุดโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นแหล่งแสวงหาความรู้ ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ให้ครูสำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชนท้องถิ่นในเขตพื้นที่การศึกษาและพื้นที่ใกล้เคียง

2.4 ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กำหนดนโยบายกระตุ้นการใช้สื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมครูให้มีการใช้สื่อผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ มีการประเมินผลการพัฒนาสื่อและการใช้สื่อการเรียนการสอน

2.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจหลักการจัดทำหลักสูตร จุดมุ่งหมายและ โครงสร้างหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เป็นผู้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ประสานงานกับชุมชนในการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

2.6 ด้านการวัดประเมินผลและวิจัยพบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่งเสริมครูจัดทำแผนการวัดประเมินผลแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถด้านการวัดและประเมินผล ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ให้รางวัลแก่ครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่ดี

2.7 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตรวจสอบชั้นเรียน

เพื่อรับทราบปัญหาของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ส่งเสริมการนิเทศการเตรียมการสอน ในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสม ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้าย สนับสนุนให้ครูมีการสังเกตการสอนของเพื่อครูในโรงเรียน

3. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามเพศ วุฒิ การศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ปรากฏผลดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามตัวแปร เพศ โดยภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบ บทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยภาพรวม และรายด้าน จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การทำงาน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดประเมินผลและวิจัย และด้านการนิเทศการศึกษา ตามลำดับ ผลการวิจัยที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาได้ดำเนินการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ครอบคลุมทุกด้านตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาระบบการ เรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การวัดประเมินผลและวิจัย การนิเทศ การศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ความเห็นของครูจึงอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ จันทไทย(2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุรัตน์ นันตา (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า โดยรวมและทุกรายด้าน

อยู่ในระดับมาก และสุพรรณิภา สีสะอาด (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับอนุบาลศึกษาในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน เช่นเดียวกัน

1.1 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ จัดตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ร่วมกับบุคลากรอย่างเป็นระบบ ผลการวิจัยที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษาได้ตระหนัก และให้ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง รวมทั้งให้ถือว่าการบริหารสถานศึกษาตามปกติเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพการศึกษา และจะต้องสรุปและรายงานผลการดำเนินการประกันคุณภาพต่อสาธารณชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบเพื่อมุ่งสู่คุณภาพการศึกษาที่เป็นเลิศ สอดคล้องกับสันติ บุญภิรมย์ (2552) คุณภาพการศึกษาว่า การประกันคุณภาพภายในเป็นความสามารถในการบริหารจัดการโดยการจัดทำมาตรฐานการศึกษาให้ได้และจัดให้มีการดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆ ตามมาตรฐานนั้นๆ เพื่อมุ่งสู่คุณภาพการศึกษาที่เป็นเลิศ คือคุณภาพของผู้เรียน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยภาณุรัตน์ นันทา(2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และจุไรรัตน์ จันทไทย (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอกุพพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ด้านการพัฒนาระบบ

ประกันคุณภาพภายใน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ กำหนดให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผลการวิจัยที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ เพราะกระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายที่สำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ สอดคล้องกับหลักการของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 ข, 9-10) ว่า การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายครูผู้สอน จึงควรให้ความสำคัญและสรรหากระบวนการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิลวรรณ วัฒนา (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี และ ระวีพรรณ รมภิรัง (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.3 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พัฒนาและให้ความสำคัญกับห้องสมุดโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นแหล่งแสวงหาความรู้ ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ให้ครูสำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชนท้องถิ่นในเขตพื้นที่การศึกษาและพื้นที่ใกล้เคียง ผลการวิจัยที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับแหล่งเรียนรู้ โดยเฉพาะห้องสมุด ซึ่งถือเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ดีกับบุคคลทุกประเภท และรองลงมาผู้บริหารให้ความสำคัญกับแหล่งเรียนรู้ประเภทสื่อเทคโนโลยี สะดวกรวดเร็ว แต่อาจจะไม่เหมาะสมสำหรับทุกคนสอดคล้องกับแนวคิดของ คาร์ล บุงชู (2548, 27) สรุปความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ ว่าเป็นแหล่งที่รวบรวมขององค์ความรู้อันหลากหลาย พร้อมทั้งจะให้นักเรียนเข้าไปศึกษาค้นคว้า ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล และเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของสัจจิวรรณ ทรรพสุ และไสว ศิริทองถาวร (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยการจัดการคุณภาพ พบว่า ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

1.4 ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กำหนดนโยบายกระตุ้นการใช้สื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมครูให้มีการใช้สื่อผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ มีการประเมินผลการพัฒนาสื่อและการใช้สื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สื่อการเรียนรู้ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล

(2553, 36) กล่าวว่าสื่อการเรียนรู้เป็นตัวกลางสำหรับส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น สื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี ตลอดจนเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาธีรเพชร ธีรเวที (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สังเคราะห์รูปแบบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา และวัชรินทร์ ปะนามะเก (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจหลักการจัดทำหลักสูตร จุดมุ่งหมาย และ โครงสร้างหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ประสานงานกับชุมชนในการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ผลการวิจัยที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการชี้แนะ ส่งเสริม สนับสนุน และโน้มน้าวจูงใจครู ให้เกิดความตระหนักในการร่วมพลังในการพัฒนางานวิชาการด้านบริหารจัดการหลักสูตร ส่งเสริมให้ครูทุกคนมีส่วนร่วม ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หรือมีการจัดหาเอกสารหลักสูตร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน รวมถึงการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร และส่งเสริม พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษานาหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด สอดคล้องกับภาวนี อารังเลิศฤทธิ์ (2553, 53-54) กล่าวว่าการบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษา ซึ่งโรงเรียนหรือสถานศึกษามีภารกิจ

สำคัญในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ สถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความมั่นใจต่อพ่อแม่ผู้ปกครอง และชุมชนว่าผู้เรียนมีคุณภาพตามหลักสูตรการศึกษาของชาติและตามความต้องการของท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ดังกล่าว และผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัจฉิวรรณ ทรัพย์สุ และไสว ศิริทองถาวร (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยการจัดการคุณภาพและสุนทรียภาพ สีสะอาด (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับอนุบาลศึกษาในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.6 ด้านการวัดประเมินผลและวิจัย พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่งเสริมครูจัดทำแผนการวัดประเมินผลแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถด้านการวัดและประเมินผล ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ให้รางวัลแก่ครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่ดี ผลการวิจัยที่ออกมา เช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการวัดและประเมินผล เป็นขั้นตอนสำคัญยิ่งขั้นตอนหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การประเมินผลเป็นการนำผลที่วัดได้มาตัดสิน หรือประเมินสรุปคุณภาพของการจัดการศึกษาว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่ หลักสูตรเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร ทำให้ทราบจุดดีจุดด้อย เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 ก, 2) กล่าวถึงประโยชน์ของข้อมูลการประเมินระดับต่าง ๆ ว่าเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนา

คุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาวะความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิลวรรณ วัฒนา (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า ด้านการวัดประเมินผลและวิจัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.7 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตรวจสอบชั้นเรียนเพื่อรับทราบปัญหาของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ส่งเสริมการนิเทศการเตรียมการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสม ส่วนข้อที่อยู่ในอันดับสุดท้าย สนับสนุนให้ครูมีการสังเกตการสอนของเพื่อนครูในโรงเรียน ผลการวิจัยที่ออกมา เช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีหน้าที่หลักอีกประการหนึ่งคือหน้าที่ในการนิเทศการศึกษา เนื่องจากการนิเทศการศึกษาเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้ ให้คำแนะนำแก่บุคลากรด้านวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสันติ บุญภิรมย์ (2552, 225) กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการนิเทศภายในว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีหน้าที่หลักอีกประการหนึ่งคือหน้าที่ในการนิเทศการศึกษา เนื่องจากการนิเทศการศึกษาเป็นงานที่แนะนำปรับปรุงให้คณะผู้สอนได้ทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ หากคณะผู้สอนคนใดไม่ได้ปรับปรุงวิธีการสอนของตนเอง ผู้บริหารซึ่งมีพระเดชก็สามารถที่จะลงโทษผู้สอนได้ตามความเหมาะสม เพื่อมิให้บุคคลใดกระทำเป็นแบบอย่างต่อไป ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ จันทไทย (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 และดวงหทัย ระบุบุตร (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ปรากฏผลดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามตัวแปร เพศ โดยภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันต่างก็มีความคิดต่อการบริหารงานของงาน วิชาการ และมีความหวังต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จเช่นกัน ความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสุชาติ วาระดี (2551, 10) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษา คือ การบริหารกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการได้รับการศึกษา อันเป็นเป้าหมายของการศึกษา และสันติ บุญภิรมย์ (2552, 21) ได้ให้หลักการว่า การบริหารงาน วิชาการ คือ การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิด ทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียน

การสอนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ไหลเวียนไปหล่อเลี้ยงหัวใจ การบริหารจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่สามารถทำให้งานวิชาการเกิดพลวัต (academic affairs dynamic) อยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดไป

2.2 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยที่ออกมาไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการให้บรรลุวัตถุประสงค์ แต่ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูที่มีวุฒิต่างกัน ย่อมมีมุมมองในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ต่างกัน โดยผู้ที่มีความรู้มาก ย่อมมองถึงองค์ความรู้ เทคนิควิธี ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของนิตย ประจงแต่ง (2548, 523) กล่าวว่า บทบาท หรือ ลักษณะของ พฤติกรรมที่แสดงออกตามตำแหน่งที่บุคคลนั้นได้รับ การแสดงออกนั้น ย่อมผูกพันกับความคิดของผู้ดำรงตำแหน่ง และตามความคาดหวังของผู้อื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

2.3 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยภาพรวม และรายด้าน จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การทำงาน พบว่าไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ครูผู้สอนที่มี

ประสบการณ์ต่างกัน ต่างก็เห็นว่าการบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่สำคัญ มีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมกิจกรรมตามหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นหัวใจและงานหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมทุกชนิดเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี รวมทั้งการวัดผลประเมินผลด้วย โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ สุชาติ วาระดี (2551, 10) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการได้รับการศึกษา อันเป็นเป้าหมายของการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เป็นข้อเสนอแนะที่มุ่งหวังให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ดังนี้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ควรมีการกำหนดทิศทาง นโยบายที่ชัดเจน ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษามีการจัดทำสื่อวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เช่นการทำวิจัยในชั้นเรียน การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ควรให้ความสำคัญกับการนำผลการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียนมาดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจังอย่างเป็นรูปธรรม

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ควรมีการกำหนดนโยบายในการนิเทศติดตาม ประเมินผล การจัดการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทราบถึงผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามที่วางไว้ และเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติสำหรับสถานศึกษา

เป็นข้อเสนอแนะที่มุ่งหวังให้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นแนวทางในพัฒนาและปรับปรุงบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ประสานงานกับชุมชนในการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควร ดึงชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควร นำภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เข้าใช้เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.3 ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อีก พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการประเมินผลการพัฒนาสื่อและการใช้สื่อการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควร แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการสร้างจัดหาสื่อเพื่อการเรียนการสอน เพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาระบบการเรียนการสอน

2.4 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ให้ครูสำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ท้องถิ่นในเขตพื้นที่การศึกษาและพื้นที่ใกล้เคียง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมี

การรวบรวมแหล่งเรียนรู้ที่มีในชุมชนท้องถิ่น และจัดระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ดี เพื่อประโยชน์ต่อการนำไปใช้

2.5 ด้านการวัดประเมินผลและวิจัยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ให้รางวัลแก่ครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่ดี ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ครูจะได้รับอันเนื่องมาจากการทำผลงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น การพิจารณาความดีความชอบ การทำผลงานทางวิชาการ การประกาศเกียรติคุณในระดับต่างๆ เป็นต้น

2.6 ด้านการนิเทศการศึกษาพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สนับสนุนให้ครูมีการสังเกตการสอนของเพื่อนครูในโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรเสนอแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการร่วมมือกันพัฒนาการเรียนการสอนของครู เช่น โครงการคู่ครูคุณภาพ กิจกรรมคู่คุณภาพการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมสองหัวดีกว่าหัวเดียว เป็นต้น

2.7 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาร่วมกับ

บุคลากรอย่างเป็นระบบ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันภายในสถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้ ทักษะ และความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาที่ต้องการและสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการประเมินผลและการวิจัยของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและผลกระทบจากการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในกับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, สำนักงาน. (2553). หลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา. **วารสารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา**, 30(4), 30-32.
- คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, สำนักงาน (.2558). **แนะนำ สข.คันเมื่อ** ตุลาคม 24, 2558, จาก <http://www.opec.go.th/naeana-sch>.
- จุไรรัตน์ จันทไทย. (2553). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.**
- ธีระ รุญเจริญ. (2549). **ความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สภาพปัญหา ความจำเป็น และแนวปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.

- ดำริ บุญชู. (2548, มกราคม – มีนาคม) . การใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา
วารสารวิชาการ, 8 (1), 27-31
- นิตย ประจงแต่ง. (2548). บทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาลพบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พระมหาธีรเพชร ธีรเวที. (2557). สังเคราะห์รูปแบบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา. ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม.
- พัฒนาความก้าวหน้า, สถาบัน. (2553). ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาตาม
หลักเกณฑ์ใหม่. กรุงเทพฯ: เอส.พี.เอ็น. การพิมพ์.
- ภาณุรัตน์ นันตา. (2555). ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัด
เชียงราย ศึกษาสาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่
- ภาวนี ธารเลิศฤทธิ์. (2553). การบริหารจัดการหลักสูตรในโรงเรียน:บริหารให้เป็นจัดการให้ดี.
วารสารวิชาการ, 1(1), 53-54.
- วัชรินทร์ ปะนามะเก. (2558). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. สาขาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2553). จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา :
กระบวนการค้นคว้าใหม่การพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- วิระยุทธ ชาดะกาญจน์. (2551). เทคนิคการบริหารสำหรับนักบริหารศึกษามีอาชีพ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สจิวรรณ ทรรพสุ และไสว ศิริทองถาวร. (2555). การพัฒนากระบวนการบริหารงานวิชาการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานต้นสนจัดการคุณภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.
- สุพรรณิกา สีสอาด .(2556). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับ
อนุบาลศึกษาในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สุชาติ วาระดี. (2551). ปัจจัยส่วนบุคคลและบรรยากาศของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการ
บริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. ปรินญาพนธ์ วท.ม. (การวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐานพุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ฉบับใช้ในโรงเรียน
โครงการรณรงค์การใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.